

В КИЄВІ ВІДЗНАЧИЛИ РОКОВИНИ СОБОРНОСТІ

Київ (УНІАР). — З нагоди 77-ї річниці злики Західно-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою в неділю, 21-го січня, на Софійському майдані відбулося віче, організоване Народним Рухом України. В ньому взяло участь біля 4,000 осіб.

Віче, що вже стало традиційним, проводиться від 1990 року, коли живий плац-под під синьо-жовтими прапорами протиставили від Києва до Львова.

За словами керівника атташе відділу НРУ і голови організаційного комітету Віктора Цимбалюка, віче має підтвердити волю громадянства до територіальної єдності України і до незалежності української держави.

На віче виступили численні промови з такими висновками: забезпечити вільний розвиток української держави, недоторканість і територіальну цілісність України, проведення економічних ринкових реформ радикально і найшвидше, прискорення конституційного демократичного процесу. Наголошувалося, що найважливішим на цьому шляху є виборчий закон, що повинен передбачити вибори за пропорційною системою за партійними списками.

На віче із привітаннями виступили колишній Президент Української Народної Республіки в екзилі Микола Плав'юк.

УКРАЇНА ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВІД ІНТЕГРАЦІЇ В СНД

Київ (Р. Р.). — Тригодинна зустріч керівників країн СНД 19-го січня у Кремлі закінчилася сприянням до президента Росії Бориса Єльцина: уже ввчре продовжено на рік його головування в Раді СНД. Пропозиція надійшла від Президента України Леоніда Кучми, його підтримував президент Узбекистану Іслам Каримов, на думку якого обрання Б. Єльцина означає, що СНД підтримує його кандидатуру у майбутньому виборі.

На зустрічі обговорено 24 питання. Українська делегація не виявляла активності під час обговорення питань про розв'язання збройних конфліктів на території країн-учасниць СНД, продовження термінів перебування колективних миротворчих

сил країн СНД в Таджикистані, стабілізаційні заходи на таджицько-афганському кордоні та про колективні сили СНД для підтримки миру, оскільки ці питання не торкаються України. Не прийняла Україна і пропозицію приєднатися до Платіжної і Митного союзу. Президент Л. Кучма сказав, що українська сторона хоче цивільного переходу до будь-якої форми співпраці «без перетягування через фазу». «Те, що пропонується в митному союзі, ми прийняти не можемо, тому що не суперечить економічному інтересу України», — заявив Президент.

Проте Л. Кучма підтримує ідею створення потужних українсько-російських фінансово-промислових

груп, хоча з російської сторони жодного кроку в цьому напрямі не зроблено. Навпаки, президент Б. Єльцин заявив, що єдиний шлях до зближення — це активні інтеграційні процеси в межах СНД і першим кроком на цьому шляху є митний союз.

Українська делегація запропонувала налагодити тітк співпрацю в прикордонних зонах. Вирішено доручити спільній комісії наближчим часом підготувати відповідні документи й обговорити на наступних консультативних зустрічах.

Без особливих суперечок пройшло обговорення питань про Раді міністрів внутрішніх справ країн-учасниць СНД, тобто про необхідність спільної боротьби зі

КАНДИДАТИ ДІСТАНУТЬ 22 МЛН. ДОП.

Вашингтон. — Республіканці, які претендують на Білий Дім, а всіх їх є вісім, дістануть загалом 22 млн. дол. зі спеціальних федеральних фондів, зформованих з податків американських громадян.

Передвиборче змагання входить у важливу і фінансово дорожню стадію агітаційних подорожей по країні, рекламної компанії в пресі, на телебаченні та масового залучення грошей у фонди кандидатів. «Гроші виділено дуже вчасно, більшу частину їх ми використали на оплату виступів у пресі і на телебаченні в Алюї і Нью-Гемпширі», — сказав Гері Купс, дорадник сенатора Філа Гремма, одного з претендентів на пост президента США.

Спостерігачі підкреслюють те обставину, що ніхто не дістає єдиного суми відразу. Такою є умова Федеральної виборчої комісії, яка зобов'язує резервувати певну суму на оплату партійних з'їздів і останнього етапу виборів. Кожен кандидат тепер дістане 60 відсотків виділеної суми, а решту буде видано протягом п'яти місяців.

Ідея спеціальних державних фондів, здійснена у 70-их роках, полагала в посиленні впливу на президентські вибори заможних громадян і могутніх корпорацій. Тимчасове закриття деякої частини державних установ не вплинуло на виділення грошей у передвиборчі фонди кандидатів. Департамент скарбу, який відповідає за ці отримки, працює в нормальному режимі від початку грудня.

Генеральна прокуратура закрила скандальні справи

Київ (Р. Р.). — В суботу, 20-го січня, агентство УНІАН повідомляло, що Генеральна прокуратура України поінформувала Комісію Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю про закриття так званої «охтирської справи» щодо надання кредиту головою українського парламенту Олександром Морозом приватній особі через Охтирську Міську Радку Сумського області.

Згідно з повідомленням УНІАН, Генеральна прокуратура найближчим часом припинить справу щодо асоціації «Земля і Люди», очолюваної заступником голови Верховної Ради Олександром Ткаченком. Буде закрито також справу колишнього виконавчого обов'язки прем'єр-міністра України Юліана Звягільського до проти колишнього голови Ліберальної Партії України Ігоря Маркула, якого звинувачували у розкраданні майна.

Водночас Генеральна прокуратура закінчує слідство у справу колишнього радника голови парламенту О. Морозова Віктора Боженара і має намері передати її до суду.

У Криму відзначили п'яту річницю автономії

Симферополь (Р. Р.). — В суботу, 20-го січня, українське телебачення повідомляло, що в Симферополі відбулося віче, присвячене п'ятій річниці відновлення Автономної Республіки Крим. У віче, організованому Асоціацією кримських співвітчизників, взяло участь біля 3,000 осіб. Серед промовців був і колишній президент Криму Юрій Мешков, який закликав керівництво України у невиконанні своїх зобов'язань до розвалу економіки республіки. Промови вимагали резигнації Верховної Ради Криму і погрожували підняти народ на «захист своїх прав».

Помер Єпископ М. Дацюк

Джерзі Сіті, Н.Дж. — У нещільно, 14-го січня, в лікарні Едмонтону, Алта., помер Єпископ Української Католицької Церкви Мирон Дацюк. Влада М. Дацюк народився 16-го листопада 1919 року в місцевості Мандер, Альберта, в Канаді. 16-річним юнаком вступив до монашого ордена святого Іоанна. У 1945 році був висвячений і став священником і співзасновником ордена святого Іоанна в Мандері і Грімбі, Онтаріо, а в 1950 році призначено парохом української католицької церкви св. Михайла у Монреалі. У 1953 році його призначено настоятелем новітньої оо. Василіянів в Індіанері, де він повернувся до Мандеру, де він від 1954 року займав таку ж посаду в ігумена монастиря. 1964 року Владика М. Дацюка призначено ігуменом Василіянової Чини в Канаді. У роках 1970 до 1982 він сповняв обов'язки парохом в таких українських католицьких церквах Канади: св. Николая у Вінніпегу, св. Василя в Едмонтоні та Матері Божої Неустрашимої Помочі у Ванкувері. У 1982 році був висвячений на Єпископа-по

мічником для тодішнього канадського Митрополита Максима Германюка у Вінніпегу. Десять років пізніше Владика М. Дацюк став теоретом з черги Єпископом Едмонтонської Епарії після Івана Саварина і Мартина Грешчука.

Помінально Службу Богу відправлено у четвер 18-го січня в українській католицькій церкві св. Іоасафа в Едмонтоні, а похоронні обряди з церкві св. Василя Великого з участю Митрополита Михайла Бзделя, єпископів, численного духовенства і вірних відбулися у п'ятницю 19-го січня 1996 року.

Перша лейді свідчитиме перед лавою присяжних

Вашингтон. — Дружину президента США Гілларі Родгем-Клінтон покликали свідчити перед федеральною лавою присяжних, яка намагастися дослідити, чи було з Білого Дому робити перешкоди у віднайденні офіційних документів з адвокатської фірми де коліс працювала Перша лейді.

Марк Фабіані, адвокат Білого Дому, підтвердив, що Перша лейді у п'ятницю, 26-го січня, буде свідчити перед Вашингтонською лавою присяжних і відповідатиме на питання Кеннета Старра, незалежного прокуратора, що займається дослідженням справи Вайтвотер. Дотепер Г. Родгем-Клінтон вже тричі під присягою відповідала на питання К. Старра, оскільки це буде вперше, що вона осе

бісто свідчитиме перед лавою присяжних. Офіційні чинники Білого Дому думають, що не перший раз в історії, що Перша лейді країни свідчитиме перед лавою присяжних.

Хоча Перша лейді вже кілька разів заявляла, що зробить все що від неї залежатиме, щоб вже закінчити з цією справою, то якраз цей виклик не є надто на час. Виклик доставлено до Білого Дому минулої п'ятниці, 19-го січня, коли президент Білл Клінтон інтенсивно підготувався до свого виступу-промови про стан унії.

Крім Першої лейді, спеціальний прокуратор викликав також інших членів персоналу Білого Дому та адвокатів, які репрезентували Клінтонів.

Ш. Перез обраний кандидатом

Єрусалим. — Тут у нещільно, 21-го січня, прем'єр-міністра Ізраїля Шімона Переса обрано від Його Робітничої партії кандидатом на пост, який він тепер займає серед збіг обставин і несподіване вбивство Ісакка Рабіна. З 1,296 членів Центрального комітету Робітничої партії тільки троє були проти кандидатури Ш. Переза. Вибори заплановано відбутися ще в цьому році.

Львівський театр ім. Л. Курбаса приїжджає до ЗСА

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Молодий Театр ім. Л. Курбаса під керівництвом Володимира Кучинського, що має звання заслуженого діяча мистецтва України, ввчре завітає у місяцях лютому та березні до ЗСА.

Гостинні виступи театру в Нью Йорку та інших містах України української громади в 1994 році, викликали широке зацікавлення та захоплення року, режисурою та оригінальним добром програм. Театр перебував на запрошення театральної групи «Яра», що є під проводом Вірляни Ткач, і перші виступи були в театрі «Лі Мама» в Нью Йорку, перед американською українською публікою.

Тим разом ця вивчаюча театральна група приїздить на запрошення Інституту ім. Гаррімана при Колумбійському університеті і його Центру для театральних студій, щоб представити дії із своїх найкращих вистав та бути учасниками окремої театральної майстерні. Вистави Театру ім. Л. Курбаса відбудуться 23-го лютого і 22-го березня у театральній залі Колумбійського університету. У першій виставі група покаже п'єсу «Благодарний Ероїст» Григорія Сковороди, а 22-го березня «Забави для Фауста» за Ф. Достоевським. У планованій театральній майстерні члени театру ім. Л. Курбаса будуть працювати над «Камінним господарем» Лесі Українки.

Група планує відвідати українські осеренки східного побережжя із виставами призначеними для української публіки.

Треба надіятися, що українська громада ЗСА, яка має так різко тепер нагоду бачити добрий експериментальний український театр, буде зацікавлена в тому, щоб організувати відповідні умовини для театральної групи з Львова для їхніх вистав і перебування на цьому терені.

В Україні

ВІДКРИТО ВИСТАВКУ В. КАСІЯНА

Київ. — До 100-річчя з дня народження видатого українського художника-графіка Василя Касіяна відкрито виставку його творів з фонду Національного Музею та приватних колекцій. Виставку відкрили мистецтва України Дмитро Остапенко. Він зазначив, що Україна поступово «видірає для себе Касіяна».

ДОПОМОГА СТАЛА В ПРИГОДІ

Київ. — Під час зустрічі віцепрем'єр-міністра України Віктора Пинзеника і спеціального радника президента і держсекретаря ЗСА Річарда Морнінгстона обговорено питання стратегії реформування економіки в Україні та ролю допомоги ЗСА в приватизації і соціальному захисті населення. В. Пинзеник подякував представникові американського уряду за допомогу у створенні центрів сертифікатних акційонів, розгортанні системи житлових субсидій. Він висловився за пришвидшення реструктуризації «звоників» підприємств. На думку В. Пинзеника, «за рахунок політики фінансової стабілізації значно зменшилася частина бар'єру в експорті». За його словами, бар'єр — чудова форма привласнення керівниками деяких підприємств доходів, «отриманих за рахунок державної власності».

УКРАЇНСКА ІНТЕЛІГЕНЦІЯ В ДІІ

ОДЕСА. — Тут відбулася обласна установча конференція Конгресу Української Інтелігенції. За словами заступника голови, народного депутата України Юрія Кармазіна, «обласна організація конгресу стала важливою об'єднаною структурою партії і громадських організацій. При раді обласної організації утворено дорадчу Консульта-

тивну раду лідерів усіх партій національно-демократичної орієнтації. Науково-технічну раду, Обласну раду підприємців і фермерів, аналітично-інформаційний центр тощо. У праці установчої конференції взяв участь голова Конгресу Української Інтелігенції Іван Драч, голова державної адміністрації області Руслан Боделя. Головою правління обласної організації КУІН обрано професора-історика Державного Політехнічного Університету Григорія Гончарука.

НЕМОВЛЯТА ЗАХВОРИЛИ НА САЛЬМОНЕО

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ. — У половоному будинку славутської центральної лікарні 11 немовлят захворіли на сальмонелу. Троє з них померли. У міністерстві Охорони Здраво'я повідомили, що епідемія грипу упала, але за час епідемії в Україні померло шість осіб, а перехворіло 3,2 млн. осіб. Загалом в Україні чилено померлих у 1995 році становило 713,100 осіб, тобто на 26 відсотків більше, ніж у 1994 році.

ПОНАД ДІЯТИ ТОВАРНИЙ РИНОК «АНЖЕЛІКА»

ОДЕСА. — Тут у західній частині міста почав діяти п'ятий товарний ринок «Ангеліка». Впродовж січня адміністрація ринку не брала орендної плати за торгівлю у 500 палітонох.

Про це повідомив заступник голови Міської Ради Ігор Свобода. З центру міста до базару, розташованого в околиці Левитища «Застава», одеситів доставлятимуть автобуси двох нових маршрутів.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРОР ВІДВІДУЄ КРИМ

Київ. — Генеральний прокурор Григорій Ворсінов, відвідавши Луцьку, з

Донецьку і Дніпропетровські області, урештіш поїдемо до криму. Мета поїздки — ознайомитися з результатами праці правоохоронних органів щодо виконання законів України, спрамованих на боротьбу зі злочинністю.

ЗГОРИЛА ЦЕРКВА

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА. — На батьківщині Івана Франка в селі Нахичевіч зах вночі згоріла церква, збудована 1801 року. Це сталося саме тепер, коли Україна готується відзначити 140-ю річницю від дня народження І. Франка. У тій церкві його хрестили. Багато прикраш та предмети в церкві були виготовлені руками батька поета. Вогонь знищив все. Кілька років тому у подібних обставинах згоріла хата-музей батьків Тараса Шевченка у селі Шевченковому, яке колись називалося Кирилівкою.

СТВОРИЛИСЯ ОБ'ЄДНАННЯ ЖУРНАЛІСТІВ

Київ. — Представники засобів масової інформації вирішили створити консолідовано-дорадчу структуру — спокірний журналістський «парламент». Після довгої дискусії снос об'єднання вони назвали «Теле-радіо-прес-клубом». Мета об'єднання — консолідація творчих зусиль журналістів щодо пришвидшення процесів державотворення на основі української національної ідеї.

ЗМАГАЛИСЯ ЮНІ УМІЛЬЦІ

Київ. — Тут відбулося змагання із гри в шахи між Піблосами дитячої і юнацької творчості України. Перемогла дружина Київського палацу ч. 3 «Дніпро-Болдирів, Ігор Дзюба і Євген Башенів. Друге місце дісталось севастопольцям, третє — одеській дружині.

В АМЕРИЦІ У СВІТІ

РЕСПУБЛІКАНЦІ ВСІЯКИМИ способами намагастися обжити ним запропоновано соціально-економічну програму та змусити президента Білла Клінтона погодитися на деякі їхні пропозиції зменшення видатків і надто великої бюрократії. Одним із таких засобів це заява провідника більшої Палати Репрезентантів Річарда Армі, який на програмі «Зстріч з пресою» телевізійної мережі Ен-Ес-Ес сказав, що Конгрес відмовиться продовжити Урядові можливість позичати гроші на покриття конечних видатків, якщо не буде компромісу зі сторони Б. Клінтона. Така заява Р. Армі було протилежною до твердження республіканського проводу з перед кількох днів і тільки підкреслює внутрішній розбіжності серед республіканців.

ВПРОДОВЖ КІЛЬКОХ останніх років різні природні нещасть тривожать і нищать спокійне життя громадськості ЗСА. Цим разом мова про східне побережжя країни, це не всім народні східні степів добре відоміся під опадів сильної снігової з 7-го січня, як вже стиха поеней наслідок нині втрати життя і нерухомості. Тепла година і зливний дощ після згаданої нещастії були безпосередніми причинами цього найвищої нещастія. Від Вірджії до Нью Йорку людським трагедіям не було кімши, починаючи від загибелі шілої родини в Нью Йорку до евакуації тисяч мешканців Вірджії, Пенсильванії, Нью Джерзі та Нью Йорку.

ПРЕЗІДЕНТ ЛІТВИ Алігірдас Бразаскас відіслався амбасадором країни в Лондоні Раймондас Рапашка у зв'язку з його гострою критикою на адресу литовського прем'єра. Академік-економіст Р. Рапашка під час президентських виборів очолював виборчий штаб підтримки А. Бразаскаса і належав до його найбільш близьких оточення. Ставши президентом, А. Бразаскас призначив Р. Рапашку своїм головним дорадником, а в лютому 1994 року — амбасадором Литви в Великобританії. Тижень тому Р. Рапашка звинуватив прем'єр-міністра Адольфаса Шляжівнічуса у «відсутності сорому, совісті і порядності». Річ у тому, що прем'єр забрав свої приватні заощадження з Литовського інноваційного банку для дії перед його банкрутством.

Важке для передплатників «Свободи» у Канаді

З огляду на факт, що самі кошти поштової переяски одного числа щоденника «Свобода» до Канади вносять тепер 40 ц. денно, а у річному відношенні 100 амер. дол., (40x250 разів) всі передплата та членів (75 дол.), які і нечленів (100 дол.) треба надіслати тільки в американських доларах.

Передплата одержані в канадській валюті будуть переяснені в амер. доллара та зараховані на підставі суми в амер. долларах.

Екзекутивний Комітет УОС

СВОБОДА

СВОБОДА

UKRAINE'S FREE PRESS

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 FAX: (201) 451-2200

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$40.00. Для членів УНАОу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$10.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за погляди Редакції. Редакція зберігає собі право в потрібі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Сивилек

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Бюджетний маратон

Хоч новий фінансовий рік почався 1-го жовтня, тобто майже чотири місяці тому, федеральний бюджет досі не затверджений і ніхто не може сказати, коли сторони — республіканці і президент-демократ Билл Клінтон — придуть до згоди. Четвертий місяць країна живе без бюджету, тобто в борг, на тимчасові асигнування, які також вибиваються з великим трудом.

Суть конфлікту — як збалансувати федеральний бюджет протягом семи років — до 2002 фінансового року. Справа в тому, що федеральний Уряд живе не в міру своїх спроможностей — тратить більше грошей, ніж їх надходить у скарбницю. Тому з року в рік державний борг зростає. Якщо, наприклад, у 1942 році він становив 100 мільйонів доларів, то у 1944-му — 200 блн., у 1975-му — 500 блн., в 1982-му — 1 трильйон, у 1984-му — 2 трильйони, в 1992-му — 4 трильйони, а в 1996 році борг досягне 5 трильйонів доларів. Уряд забув на сполох, мовляв, це безумство треба припинити: якщо не будуть вжиті негайні заходи, то країна незабаром стане банкрутом. І тоді загрожили про збалансування бюджету — боротьбу з дефіцитом. Цього можна досягти тоді, коли у федеральному бюджеті сума видатків не буде перевищувати суми надходжень у державу скарбницю. Наводили приклад стейтів, які живуть за законами збалансованого бюджету. Значить, за таким же законом може і повинен жити федеральний Уряд. Однак порівняння федерального бюджету з бюджетом стейтів не вкладається ні в які рамки, адже стейти не видають на оборону країни, а в федеральному бюджеті ці видатки досягають астрономічної цифри. Крім того, кожний стейт отримує допомогу з федерального скарбниці. Якщо припинити цю допомогу, то багато стейтів не зможуть збалансувати свої бюджети.

Республіканці підготували законопроект про збалансування (протягом семи років) бюджет і відмовилися відступити, коли Б. Клінтон наложив вето на їх законопроект. Після цього Президент змушений був запропонувати свій варіант збалансованого бюджету. Так що тепер є два варіанти плану, як збалансувати федеральний бюджет протягом семи років: один варіант республіканського Конгресу, другий — демократичного Білого Дому. Вони значно відрізняються один від одного. Основні суперечності зводяться до видатків на програми охорони здоров'я медикер і медикейд, а також на програми освіти і зменшення податків. Республіканці пропонують відрізати федеральні програми охорони здоров'я, тоді як демократи обороняють збільшення видатків на медичне обслуговування пенсіонерів і бідних. За словами Клінтона, республіканці повинні відмовитися від своїх екстремістичних вимог, бо їх бюджет "порушує нашу систему цінностей".

І демократи, і республіканці не заперечують, що з дефіцитом треба боротися. Кожний з них вважає безумством трильйонний державний борг, який з року в рік зростає. Кожний з них розуміє, що цьому треба покласти край. Але як це зробити, за рахунок чого? Підвищити податки — один спосіб, зменшити виплати на соціальні програми — другий, відрізати фінансування на оборону, народну освіту і т. д. — третій. Перелік заходів можна продовжувати, але серед них нема дійсно розумних, які можна було б прийняти. Наприклад, підвищення податків приведе до подальшого загальмування економічного зростання. Ось і б'ються сторони вже не один місяць над розв'язанням цього Гордієвого вузла, а знайти розумне рішення бюджетної проблеми не можуть.

Раніше я вважав, що порозуміння буде досягнуто, — сказав недавно спікер Палати Репрезентантів Нют Гінгріч, який є однією з головних діючих осіб у переговорах. — Тепер я дивлюся на ситуацію песимістично... Є всі підстави сподіватися, що справу бюджету будуть вирішувати вибори у листопаді на президентських виборах. Тоді вони вирішать, чий підхід кращий — республіканців чи демократів". Такої ж думки й друга сторона — президент Б. Клінтон: "Ми повинні висунути питання про бюджет на суд виборців". Дещо оптимістичніше дивиться на справу лідер республіканців у Сенаті і один з претендентів на пост президента Роберт Дол — третя діюча особа у переговорах: "Ми повинні знайти шлях до компромісу. І хоч шлях цей нелегкий, але він можливий".

А знайти шлях до компромісу двом різнопартійним сторонам нелегко ще й тому, що обговорення бюджету відбувається напередодні президентських виборів, до яких і республіканці, і демократи хочуть підійти як борці за чиста і добродушного середнього американця і тим самим заручитися його підтримкою у виборах.

Ярослав Гайнас

Центральною проблемою суспільно-політичного життя в Україні є актуалізація і включення громадянства України в національно-державні процеси. Суспільство в Україні є поки що потейним, потужним своєю кількістю чинником в житті країни, але воно не має своєї інфраструктури, немає в ньому вагомих професійних організацій і груп, немає провідної верстви, яка не суспільство вела б або на нього прийняла вплив. Під кінець 1995 року в Києві сталася подія, яка може, і повинна мати вирішальний вплив на розв'язку цієї проблеми.

Появився Маніфест української інтелігенції, а в світ за ним вийшов Конгрес інтелігенції, який ухвалив тоді великого збору найвпливовіших людей у суспільстві України перетворити цей Конгрес у постійне, ділове тіло під тиском назвою. Виступи на цьому зборі і документи, схвалені ним, складаються з трьох частин: огнік і критика існуючого стану, принципів і організаційні основи цього нового організованого тіла і практичні заходи в його подальшій роботі.

Складася так, що в першій частині — огнік і критика існуючого стану в Україні — крім обругування засудження реакційно-імперіалістичних російських, комуністичних і москвофільських елементів — так глибоко та вразливо скритиковано, що в опінії громадських кіл України та диспоси засуджено насправді державу. На жаль, ця критика-засуд була така дельоюбуча, що дехто зробив з неї висновок, була це пряма атака на владу, з тенденцією до послибати, а навіть, висунути вимогу її замінити. Треба прийняти, що на намірах ініціаторів та провідників Конгресу української інтелігенції такого не було, але добре було б у цій справі мати уточнення та виснаження. В існуючій нелегкій ситуації співпраці тих двох сил. І саме це довело до створення "Солідарності", а які вислід цього — як ми знаємо, І Конгрес української інтелігенції мусить будувати потужні мости до всіх верств українського суспільства, щоб рибнобіжно з державним апаратом, не раз випереджаючи його, прокладати тверді дороги, бо в опінії на розв'язку з його пробудженнями силами можна викликати недовіра і будувати кра-

РІК РІШЕНЬ

Ще майбутнє. Без подання і органічної, не тільки принагідної, співпраці тих сил нам буде важко добитися дефінітивного успіху. Не забуваймо, що в російському суспільстві майже всі його елементи прагнуть вийти на шлях реставрації колоніальної російської імперії. Вони цього не приховують. Навпаки, вони це проголошують усім, хто хоче їх слухати. А таких чимало у світі.

Нелегко у важкій ситуації (а ми в такій знаходимося) створити національний фронт. Це не тільки в нас, це було всюди. Хай буде благословення той дед, коли інтелігенція України приступила до створення національного фронту спільних зусиль в ім'я однієї і тієї ж мети не на політично-партійній базі, а на базі суспільства, починаючи від себе, верстви інтелігенції. На жаль, український політичний партійний світ не в силі того зробити. Він сам розгублений і безсильний. Численні партії — це аж ніяк не партії, а малі гуртки людей не раз доброї волі, але цього зовсім замало, щоб творити партію з початкових ініціатив. Ось у післявоєнній Німеччині, коли ні німцям самим, ні іншим не було відомо, що і як творити, поставили своєрідні політичні клуби, які називалися "крайсами", де відбувалися політичні дискусії, висувано різні плани без можливості перевести їх у життя. У нас замість продумати проблеми, зважити свої сили, згуртувати однодумців закладали партію для однієї або декількох людей. Партія така, як знаємо, починала розпадається при своєму заходженні, а не раз уже навіть перед тим. І таких "недоношених" партій багато, забагато, майже всі, за малими винятками. Вони не живуть, а живують, не маючи сил ні діяти, ні розв'язатися. Коли та партійницька проблема буде роз-

в'язана — невідомо, але в всякий випадок на ній будувати не можна.

Конгрес української інтелігенції від свого народження вільний від того "первородного гріха" і треба боротися від нього. Чуті було голоси, щоб політичні партії увійшли у нього. Але досвідчені політичні діючі відмовилися від того і, мабуть, відмовили інших. І тим збережено та утримано Конгрес української інтелігенції. Але не тільки початок, добрий початок. Дорога відкрита, семафор піднесений до праці!

Перед Конгресом української інтелігенції вагомий рік — рік рішень. С. маніфест, с. хоч загальнікова, програма діяльності, є намічена структура організаційної системи, але все не прирешено рішенням про ролі до Конгресу. Про ролі в українському суспільстві і про долю самого Конгресу рішуче його праця. Школа, культура, наука, мистецтво, а в першу чергу — праця серед народу і для народу. Важдість Конгресові осягнути це і до якої міри йому це вдасться, до тієї міри буде виконане його завдання. Науково-літературно-мистецький світ узяв добровільно на себе це завдання. Крім діячів з тих піль Конгресу буде мати великих помічників у пращині шкільництва. Школа — великий співчинник у творенні і розвитку культури. Дотеперішній досвід показує, що більшість, переважна більшість учительського світу виконує свої зобов'язання перед дітьми і народом. Включені в намічену роботу Конгресу люди цього світу допоможуть дуже багато, що й не дивно, бо хто живе з народом, той живе його потребами і знає їх. І Конгрес мусить вийти з міських осередків у село і містечко, в колоски і на знам. Там буде праця і тільки там буде успіх і виконання завдання. Там є безконечний резервуар людських сил і там є голоси у майбутніх виборах.

Михайло Шпонтак

Зміни в жодаткуванні за 1995 рік

Великі дебати у Вашингтоні — справі реформ економічного суспільства — патріотизм обернувся на патріотизм. Республіканська більшість у Конгресі ЗСА прямує до реалізації реформ в "контракті з Америкою", таких як скорочення владних структур, зменшення росту видатків на "медикер" і "медикейд" (для їх захисту), звороту деяких соціальних програм стейтам для заощадження, зменшення податків для поліпшення економічного розвитку, обмеження вельфур для захоплення "клієнтів" до праці, збалансування (пробитку з видатками) бюджету тощо. Ліберально-демократична Адміністрація Президента Білла Клінтона спротивилась при таких "революційних" реформах і має намір затримати статус кво, а то і з деяким поширенням існуючого стану, наприклад, більше фондів на освіту людей на вельфурі, що вони могли знайти працю. Біда в тому, що вже тепер у З'єднаних Стейтах Америки є великі можливості освіти для всіх, тільки більша частина тих, які перебувають на вельфурі, не спішають до науки.

Хоч фінансово-податкова різниця між двома гілками не помаліє, їх можна б компромісово узгодити, якщо б не глибокі ідеологічні протистояння двох сторін. Республіканці прагнуть до зменшення і скорочення агенцій державного управління до поступового покриття державного заборговування, яке вже вносить і'ять трильйонів дол. — це понад 19,000 дол. доходу на особу, а вельфурі демократи хочуть затримати централізовану керування державної господарки з набавкою непотрібних верств бюрократії. Виглядає, що протистояння між двома гілками потриває аж до нових виборів 8-го листопада, під час яких вирішиться доля президента та республіканської більшості в Конгресі ЗСА, хоч президент Білл Клінтон може ще повернути

Ірина Комарова

„Я БУДУ ДАР ЧЕКАТИ ТВІЙ“

Перемога Совєтського Союзу у війні чинком змінила життя у спокійній Кульжі. До владі прийшов Мао. Китайський уряд пожурихся з російським.

— Нас поклали притискати, примушувати повернутися на Батьківщину. Спочатку робили це мирно, їдло додому, в Росію, нам дадуть житло, роботу. Сталін дав промовити, — сумно продовжує розповідь Тетяна. — Але в чому я перед ним завила? Що він нам простить? Те, що ми з голоду вмирали? Те, що людей мордували? Хліб у них силою вималили? То ж була їх, власними руками вирощений хліб? Вонали за те, що хотів бочку з зерном закопати. Так він же своя жито ховав, не жує. Він своїх діточок хотів прогодувати. Щоб вижили.

Християни хотіли знайти волю Божу: чи їм повертається назад? Вони сходилися, молилися, щоб Господь відкрив їм. Якщо хтось один казав пророцтво — не вірили. Просили Всевшнього підтвердити його волю. Пості накладали, багато часу проводили в молитвах.

І Господь дав підтвердження. Не одне — до десятка проповідей.

— Різні брати прокували одне і те ж. Бог нам сказав: „У Росії не признають християн. Ви повернетесь на бойню. Істинно, що Я виведу свій народ у вільні країни, англіймовні. — Це — Мій шлях. Хто довериться — того доведу.“ А тим часом китайські комуністи все лютошля, — згадує Василь Голін. — Вітківці зі Совєтського Союзу почали виплати з роботи, нову працю їде не давали: їдло додому. Усі наші школи позакривали. Їдло здало. У крамницьких їжу нам не продавали: забиратимуть! По домах ходили представники влади і лакади. „Повертайтеся назад! Інакше всі померте тут з голоду! Дітей заморить! Все одио там не жити!“

Але ми стояли твердо, — втручається в розмову Тетяна Голіна. — Раз Господь сказав, що ви веде нас у вільні країни, — значить — не залиште. Нас, християн різних конфесій було у Кульжі тисяч хованадять, і всіх, хто хотів, Бог вивів. Він вірний Своєму слову.

Китайці тиснули все сильніше. То тут, то там було чути: людей виганяють з нажитих місць, звільняють місця для своїх. Почалися арешти. Першими у Кульжі заарештували старших братів з батістської церкви та православної. Посадили багатьох під'єзятиских. Батько Василь провів у тюрмі 11 місяців, інші брати — по два-три тижні. У 1953 році багато хто уже не міг витримати. Родини почали виїжджати з Китаю.

У Тетяні з Василем, які були членами однієї церкви, одружилися у 1949 році, народилося на той час дві донечки і перенятко-синок.

— Ми зрозуміли, що життя нам не буде, — долає з гіркою Василь. — Звернулися у Гонг-Конг, де знаходився Рада Церков. Брати з-за кордону прагнули нам допомогти. Ми склали списки родин, що не хочуть повертатися в СССР,

перезали їм. І почали збиратися в дорогу, у Шанхай, де були консулята.

— Ми голодували, — згадує донька Голіних Ніна Хондєвич. Якщо в домі з'являвся якийсь шматочок хліба, то мама ділила між нами, дітьми, сама не їла. А в неї на руках немовляток, синок. Його годувати не було чим. Той бравши помер. До шести років ніхто з нас не мав вуття, ходили тільки боси. У кожного з сестричок було лише по одній сукні, і якщо мама їй праля, то доводилося сидіти у домі роззянутою. Але навіть у той найвищий тяжкий період батьки поводитися як справжні християни. Вони були завжди терпеливі, лагідні, ставилися з такою любов'ю до своїх дітей, до чужих людей! Вони легко віддавали свою останню копійку тому, хто це в більший нужді, не задумуючись, жертвували на церкву усі гроші свої. Вони нас виховували не словами, а прикладом. Усі християнські цінності ми знавали з їх вчинків, з їх способу життя.

Родинна рушила у довгу дорогу через весь Китай, до східного кордону. І в тому нелегкому шляху до вільної, обшної Господом, землі Владика ї не залишали. Як би без його допомоги вони пересікли у весь Китай? Трошей обмал, на роботу не беруть, у крамницьких їжу слов'ян на продаж. Вижли завдяки християнській дружбі, підтримці братів. Бо божі закони — найвищі.

Родині Голіних була однією з перших, яким вдалося пересікти кордон між Китаєм і Гонг-Конгом. Після довгих клопотів, чекання відповідей з консулята (де забрало два роки, які вони прожили у Шанхай), їх разом з родинами братів нарешті понатажили у нагон і відправили. Так, під охороною озброєних солдат, вітківці в'їхали у вільний світ. По той бік їх зустрічали брати з Ради Церков. То була радість! Обнімалися, плакали.

У Китаї Василь і Тетяна прожили від 1933 до 1958 року, чверть століття. Приїхали дітьми, а коли покидали — везли своїх п'ятеро малюків.

Іх оселили в спеціальному таборі, почали оформляти документи. Країни пропонували на вибір: Аргентина, Уругвай, Чиле... Вони вибрали Австралію.

В австралійському місті Мельбурні їх теж зустрічали брати по Христі. Приїздили у табір однієї з церков. Почалися життєві будні... Там у Василія і Тетяни народилося ще трое дітей. Тоді ніхто з них і не думав, що проживуть в Австралії лише десять років, а далі шлях сім'ї проляже в іншу частину світу — в Америку, до Канади.

Усі, кому пошалошло врятуватися з Китаю, відразу починали клопотати про свої родини, про братів, бо їм там залишалося дуже багато. Знали, що життя своїх там нестерпне. Багато вірних продовжували томитися в тюрмах, деякі сиділи карми. Пастор кульжанської церкви під'єзятиских провів в ув'язненні майже сім років.

Церковна громадська світ рух напояляла, щоб Китай

випустити християн. Мельбурнські брати висловили готовність прийняти усі родини свангелістів з Кульжі. І Китай на рещті підляв. Усі бажані виїхали на Захід був даний дозвіл. Пастора вчинили з тюрми і наказали покинути Кульжу не пізніше двох днів.

Доят вірних вітківців спеціальні авта, вантажники тули майже християн, і разом з родинами везли до залізничної під охороною солдатів. Радіо тим часом цілими днями віддавало: це зрадники Батьківщини. Вони не хотіли добровільно їхати додому, у великий Совєтський Союз, де їм дали б добру роботу, хату. Вони неслиху, не шікли доброго. І тепер їх з дітьми відправляють на каторгу, на загибель.

І мусульмани вірили, жаліли, жінки плакали. Бо за довгі роки суєвства полюблю ладних, добрих християн, від яких інших не знали нічого поганого.

Ті ж самі китайці були просто вражені, коли у 1988 році, після відкриття залізної занавіси, до них у Кульжу почали приїжджати колишні селяни — з Канади, Австралії, ЗСА... Китайці не вірили своїм очам, бо були впевнені, що ті давно загинули в таборах. За неслуханнями.

А християни напакли були покриті волю Божі. І поверталися вони на свою другу батьківщину зі Словом Істини. Спочатку проповідували серед кількох слов'ян, які щільно поновили заміж за китайців і залишили там. Ці шість жінок охрестилися у першій же річ свангелізації і залишилися в місті як місіонери. На другий рік приїзду братів водне хрещення прийняло п'ятеро осіб, на наступний — 37, серед них уже китайці та спільні діти. У 1991 році була проведена нова свангелізація і хрестилося 35 місцевих жителів, наступного — уже 74. У 1993 році з Канади до Кульжі знову приїхали два брати-свангелісти, водне хрещення прийняли 74 кульжанців, серед них багато китайців, у 1995 році — 49 осіб. Тепер у Кульжі велика християнська церква.

Василь і Тетяна Голіні уже на пенсії. У Канаді він працював на будівництві, вона прибрала школу. Нелегко було, але робили все для Господа — і в домі, і на роботі, і в церкві. І Бог благословив цю родину. Дітей вирости, одружилися, четверо живуть у Канаді, четверо в Америці, усі прийняли Христа як Спасителя, активні члени церкви. Підрослисті 34 онуки, яких виховують у страсі Божої.

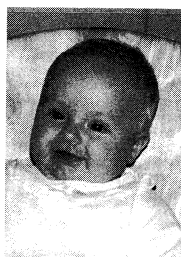
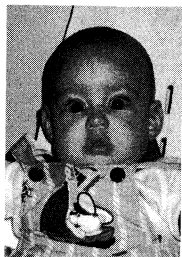
Живуть дружно. Майже широку мати і батько здійснюють „родинне турне“ — об'їжджають Україну, потроху гостять у кожного. Обов'язково везуть онукам гостинці — варення, солонина з власного саду, горюду. Робить оті ласощі Тетяна. Вона велика на ці речі майстриня, як і на варення та булочки. Тісто у її маленьких ручках аж пищить. Заєдла збова виходить пишна, золотиста і смачна, бо робить з любов'ю.

Уже тепер, на пенсії, Василь навчає дитину рибалити. І тільки посміхатися, говорячи про це, бо такий завзяятий рибалка з неї вийшов! Буває, риб наловить більше, ніж він.

Живуть Василь і Тетяна душа в душу. Так веліть Господь. Я в саби відчула тепло їх серце. Вони мають той тонкий, неслыдимий дар спілкування, що властивий добрим, світлим людям. З такими тільки познайомилися, і сам не помітив, як вони уже ввійшли в твоє життя, стали своїми: лагідні, ширі, відкриті.

(Закінчення на стор. 3)

НОВІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

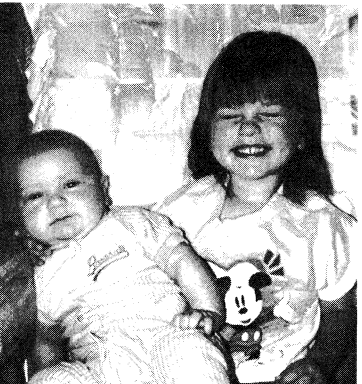
Нікола Анастасія Білиця, донька Дороти і Романа Білиць, нова членка 37-го Відділу УНСОЮЗУ в Елізабет, Н. Дж. Забезпечила свою улюблену Ніколу коледжовою грамотою УНСОЮЗУ Е-18, бабуся Тереза Палчак.

Степан Орест Вох, син Христини і Степана Вох, новий член УНСОЮЗУ 171-го Відділу в Джерзі Сіті, Н. Дж. Закупив собі грамоту в УНСОЮЗУ для свого онука Степана бабуся Анна і дідуся Дмитро Вох.

Андріяна Ольга Ільницька, донька Ольги і Андрія Ільницьких, нова членка 155-го Відділу УНСОЮЗУ в Нью Джерзі. Вислала свою донечку Андріяну в членів УНСОЮЗУ маму Ольгу і татко Андрія Ільницькі та бабуся Анна Ільницька.

Зліва до права: Василь Іван Буняк, Микола Борис Буняк і Захар Петро Буняк — сини Ліди і Бориса Буняк, нові члени Українського Народного Союзу 39-го Відділу в Сиракузах, Н. Дж. Вислали своїх онуків Василь, Миколу і Захара в членів УНСОЮЗУ бабусю Валентина і дідуся д-р Іван Гасюда.

Зліва до права: Олександр Туркович і Христина Туркович, діти Юліана і Ірини Туркович, нові члени Українського Народного Союзу 82-го Відділу в Детройті, М. Дж. Вислали своїх онуків Олександра і Христину в членів УНСОЮЗУ бабусю д-р Надія Туркович.

„Я БУДУ ДАР...”

(Закінчення з стор. 2)

Приїхали вони до дочки в гості, і в її домі стало якось тепліше, затишніше. Василь мовчки, зі знанням справи, там щось підкрутив, тут підпернув, поставив, і ті речі, що давно збиралася викинути, можуть ще послужити в рідній. Пасно Василевих рук користуватися ними так легко. Допомогає Василь мовчки, непомітно, ніби в жарт, але бачити і робити саме те, що людині у цей час найбільш необхідно. Така і Тетяна. Звідки це в них? Можливо, від звички служити? Господу, дітям, людям. А в чому це сенс життя?

Після виходу на пенсію Голіних церква — це святе. Зібрали не пропускатися. Колишні на Богослуження ходили з усіма дітьми пішки, п'ять миль. Незважаючи на дощ, заметіль чи спеку. Тетяна їздила власним авто.

Багато ми за своє життя пережили, — закінчує розмову Тетяна. — Але тепер, оглядаючись назад, я ще і ще раз переконаюся: Господь віс нас. Він допомагає нам увесь час. Ми були в молитві без кімнати, і Бог перебував з нами, ніколи не залишав. Він і досі діє як в апостольські часи, хрестить водою, окрилює вірою, розумінням, поняттям Слова Божого.

Це Тетяна і Василь знають точно, з власного досвіду. І ніхто їх не переконав в протеклому. Господь щедро обдарував їх у земному житті. За любов, за відданість, за вірність. Бо завжди жили, поділяючись на Нього, не на себе, довірившись дітям. І в тому, на мій погляд, закінчується вся наша людська мудрість: забути про свою волю, встати перед Його лицем і сказати: „Я буду дар чекати Твій”. Так, як ми співаємо у тій старій християнській пісні. І чим скоріше ми це зробимо, тим буде краще для нас, повірте.

„Я встану рано пред Тобою. Я буду дар чекати Твій”.

І Господь відповість.

УКРАЇНА...

(Закінчення зі стор. 1)

тичного визнання СНД міжнародною організацією, а це суперечить українському законодавству.

Президенти України, Молдови і Росії підписали спільну заяву про сприяння врегулюванню конфлікту у Придністров'ї, виходячи з принципів Гельсінкських угод і статуту ООН.

Щодо загальної концепції, спрямованої на розв'язання конфлікту на території СНД, то вона, за словами Б. Сльцина, передбачає активніші зусилля в цьому напрямі, однак рішення можуть прийматися тільки тоді, коли буде відповідний мандат ООН. Загалом, Б. Сльцин висловив задоволення тим, як пройшла зустріч.

На пресовій конференції Президент України Л. Кучма сказав, що приїзд Б. Сльцина в Україну планується на кінець березня. Він також підтвердив, що він з Б. Сльцином підписав наказ про звільнення з посту командуючого Чорноморської флотії Едуарда Балтина, у зв'язку з переходом на іншу працю.

З ініціативи Л. Кучми голови держав СНД ухвалили, що інформацій російського агентства „Інтерфакс” поширюватимуться на всі країни СНД. На думку Л. Кучми, СНД має виконувати консультативну роль, а відносини між державами мають базуватися на двосторонніх засадах і тоді вони діятимуть найефективніше.

Президент Росії Б. Сльцин зазначив, що з російської сторони нічого поганого проти України не планується і закликав до швидкої інтеграції, як це зробили Білорусь, Росія і Казахстан та висловили готовність ще три країни — Узбекистан, Таджикистан та Киргизстан. Проте Україна відмовилася, хоча він наполегливо переконував Л. Кучму, що інтеграція Росії в Україну — це порятунок для обох країн від багатьох проблем. Це дало б змогу Україні приєднатися до митного союзу і зробити „прозорі кордони”. Натомість Україна домагастся демаркації кордонів, але, за словами Сльцина, вона в цьому „не знайшла союзників серед президентів країн СНД”.

для неможливих і громадян на „дисабіліти”, про що можна довідатися в домі Об'єднання Американських Українців „Самопоміч”, 98 Дружбаво, Нью Йорк, Н. Дж., де працює на повний час працівник для поради і допомоги старшим й іншим людям в різних потребах. Треба висловити признання кредитиві „Самопоміч” в Нью Йорку, яка є спонсором цього працівника доброчинства.

Зміни...

(Закінчення зі стор. 2)

хто кому винен. Податки стейтів Нью Йорку і Нью Джерзі були дещо зменшені.

На закінчення треба звернути увагу смертним Нью Йорку на деякі пільги для старших незалежних громадян. Наприклад, старші громадяни у віці понад 62 роки не повинні платити чини (rent) більше як одну третину їхнього доходу, якщо дохід сім'ї не перевищує 16,500 дол. річно. Повну медичну опіку, включно з медичною, можна отримати через „медикайд”, якщо місячний дохід не перевищує в самітні 534, а в подружжя — 775 дол. С і інші пільги

З НАБЛИЖЕННЯМ ВИБОРІВ у 1996 році, варто заважити, як майже всі республіканські кандидати, що змагаються за номінацію своєї партії на президентських виборах, стараються здобути голоси правих релігійних консервативів. Хоча ця частина Республіканської партії не є аж так політично важливою, то все ж такі вона починає набирати сили всередині партії, з якою вигляде треба буде у майбутньому рухуватися. Однак поки що вони не є об'єднані та підтримують кількох кандидатів.

В РОСІЇ ТРИВАЄ висунення кандидатів на пост президента. Центральна виборча комісія зареєструвала вже 20 ініціативних груп, які готуються розпочати агітаційні кампанії з метою підтримки своїх кандидатів. Кожен з них зможе стати дійсним претендентом лише після того, як збере 1 мільйон підписів виборців. Табір лівих сил висунув трьох кандидатів: головною Комуністичної партії Російської Федерації Геннадія Зюганова, губернатора Кемеровської області Амана Тулуба і депутата Державної думи Петра Романова. Конгрес російських громад запропонував на пост президента генерала Александра Лебедя. В Москві очікують, що от-от про своє рішення взяти участь у виборах проголосить колишній президент СРСР Михайло Горбачов. Президент Борис Єльцин офіційно також ще не підтвердив своєї наміру залишитися керівником держави на друге каденцію, однак його кандидатура вже висунула декілька ініціативних груп.

ВЛАДА КОМУНІСТИЧНОЇ Північної Кореї повідомила, що розформувала групу пошуку останків американських воїнів, які загинули під час Корейської війни 1950-53 років. Офіційний Пхеньян пояснив своє рішення тим, що Вашингтон відмовляється компенсувати витрати на працю згаданої групи. Представники міністерства закордонних справ Північної Кореї сказав, що 3'данні Стейті Америки ні центу не заплатили за вже виявлені останки американських воїнів і старців. Ця заявка була подана за чотири дні до початку переговорів між ЗСА, Північною Кореєю і Японією щодо надання харчової допомоги північним корейцям, які дуже терплять від повенів і голоду.

УРАД ПРЕЗИДЕНТА Білла Клінтона розіслав по закордонних столичних своїх видатних експертів з ділянки ядерного розробництва, щоб пропугувати якнайшвидше підписання договору в справі припинення будь-яких ядерних випробувань. Справа в тому, що Індія пропала виготовлення програм послідовного припинення, а не одностороннього конкретного договору в цій справі. Із п'яти ядерних країн — Англії, Франції, ЗСА, Росії та Китаю — тільки останні не підтримують категоричної заборони, а радше пропонують дозволити на обмежені випробування для розвитку дослідницької діяльності.

КЕРІВНИК ПЕРСОНАЛУ Білого Дому Ліон Панетта у неділю, 21-го січня, зазначив публічно, що вгляд Конгресової комісії у причетність Першої леді Гілларі Родгем-Клінтон в афері Вайтвотер починає наблизитися до політичного переслідування. Сенатор Алфонс Д'Амато, голова згаданої комісії, заперечив ці звинувачення Л. Панетти і підкреслив, що бажанням комісії є покласти на правдиві факти і той роду звинувачення цього не зупинять.

Ділимося сумною вісткою, що 17-го грудня 1995 р. на 93-му році життя відійшла наша наддорожча МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

бл. п. СТЕФАНІЯ ПОВАЛЯЧЕК з дому БІЛОКУР

ПОКОРОН відбудуться 22-го грудня 1995 р. в церкві Непорочної Зачаття у Мелроуз Парк, Па., а тіліні останки покійної поховані на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бандж Брук, Н. Дж.

ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ будуть відправлені 27-го січня 1996 р. в церкві:

Непорочної Зачаття у Мелроуз Парк, Па.; св. Духа в Акроні, Огайо; свв. Петра і Павла в Стріумі, Україна.

Залишені в смутку:

- дочка — МАРІЯ з мужем ВОЛОДИМИРОМ
- сини — ВОЛОДИМИР з дружиною КАТЕЮ
- внуки — ІРЕНА
- ЮРКО
- ЗІНА з мужем ЕДВАРДОМ
- МАРТА з мужем АНДРЕМ
- правнуки — ХРИСТІЯ з мужем ОЛЕКСАНДРОМ
- ДАНИЛО
- АРТУР
- КАТЯ
- МАРІЯ
- МЕДЕРІ

та ближні і дальша родина.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC.
P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

ВІШАНОВУЮЧИ СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

померлих дорогих членів фундації УВУ, в пам'ять яких зложимо спільно пожертви родина, друзі, колеги на українську науку, стипендії та українські студії в УВУ.

Павло Німечка в св. п. брата	
Андрій Марія на Постійний Стипендіний Фонд ім. Марії в св. п. мужа д-ра Іллі	10,000.00
Злоческа Марія в св. п. батьків Романа і Евдокії Кушнірчук	1,000.00
Д-р Фішер-Служ Марія в св. п. мужа д-ра Рудольфа	1,000.00
Іванчиків Василь і Ірина в св. п. сина інж. Романа	
Балаченко Марія в св. п. мужа інж. Володимира і сина Романа на Постійний Стипендіний Фонд в їх імені	100.00
Каліста Марія в св. п. мужа проф. Макара на потреби УВУ	100.00
Дубик Ольга в св. п. мужа інж. Богдана	100.00
Вертлюков Юлія на св. п. мужа моголи св. п. проф. д-ра Василя Гучуцького	50.00
Кришівська Марія в св. п. мужа Михайла	50.00
Немадхевич Микола в св. п. батьків Домініка і Катерини Самойт	50.00
Острівська Мирослава в св. п. мужа Володимирів	50.00

На свіжому могилі св. п. Юрія Кузика, який відійшов у вічність 3 вересня 1995 року друзі і приїжді на транзит зложили спільно пожертви на потреби фундації УВУ:

Гайдух Г. Д.	50.00
Сумик Г. Ю.	35.00
Палко І. І.	10.00
Петраш І. М.	20.00
Залітський О. Я.	25.00
Косач С.	20.00
Ярош Я.	10.00
Запуляк А. І.	30.00
Запуляк І. О.	50.00
Порітко Г. Р.	50.00
Фостяк В. Б.	20.00

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ за померлих членів фундації, та осіб у саїту пам'яті котрих родина чи друзі зложили пожертви на фундацію УВУ — відправляються кожного року в останню неділю січня в українських церквах у всіх країнах нашої поселення.

ПРОСИМО спільно молитися за нашими огношеними. ПРОСИМО всіх жертвувати і клопотати наші голови перед пам'яттю покійних. Нехай ласкавий Господь дасть їм вічний спокій, а світла пам'ять про них залишиться серед нашої спільноти.

УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ

МІЖНАРОДНИЙ КРИМІНАЛЬНИЙ трибунал у справах колишньої Югославії визначив оригітову дату початку судового процесу над боснійським сербом Душком Тадичем — 16-го березня цього року. Д. Тадич був безпосередньо причетний до злочинів, здійснених у 1992 році на території сербського концентраційного табору для мусульман в Омарську на східній Боснії. Він особисто брав участь у вбивствах, гвалтуванні жінок і тортураванні в'язнів. Д. Тадича заарештували в Німеччині, а відтак передали в руки Міжнародного трибуналу на початку 1995 року, а в травні того року відбулося перше переслухання у його справі.

бл. п. МИХАЙЛО СІГУР нар. у Тернополі.

ПОКОРОН відбудуться в п'ятницю 12-го січня із церкви св. Богоявлення в Рочестері, Н. Дж.

Залишив у глибокому жалю: синів — СВГЕНА з дружиною ЛЕСЕЮ та внуками АДРИНОМ, ОЛЕНКОЮ І МАРКІНОМ в St. Catherine's, Канада

— БОГДАНА з дружиною ГАЛІНОЮ та внуками БОГДАНОЮ І МАРКОМ та родину в Україні.

Вінча йому пам'яті!

Ділимося сумною вісткою, що 21-го січня 1996 року, приїздив найкращий татко, відданий у вічність на 76-му році життя у Глісайд, Н. Дж. наш наддорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п. ПЕТРО ШПИРКА

Залишив у глибокому смутку: дружину — ІРИНУ з мужем КЛИМКО (БАРАНОВСЬКИХ)

доньку — ЛЕСЮ з мужем ДЖАКОМ і двома дочками КАРЕН І КЕЛІ

сина — ОЛЬГУ в синам ЗЕНКОМ в Україні

швагерку — АННУ КЛИМКУ з дітьми ГАЛІО, ОЛЕСЕМ і одним внуком

кузінку — СВГЕНІЮ РОЛІК з чоловіком АРТУРОМ і дітьми

та ближні і дальшу родину і приїжді в ЗСА в Україні.

ПОКОРОН відбудуться в червон 25-го січня о год. 8:30 ранку за похороном заведення Литви в Литви в Юніон, Н. Дж. до церкви Непорочної Зачаття в Глісайд, Н. Дж., а відтак на „Галлівуд” цвинтар в Юніон.

бл. п. МИХАЙЛО ЛЕВ

Ми безмежно вдячні рідним, друзям, приятелям і знайомим за висловлені співчуття і слова потіхи зложені нам особисто в телефоні чи в цей для нас тяжкий час.

Сердечно дякуємо о. пароху Панахиди з церкви св. Юра в Нью Йорку за відслушення Панахиди у похоронному заведенні Петра Яреми і похоронної Святої Літургії в церкві св. Юра та відслушення прощальної проповіді і за відслуження Заупокойної святої Літургії в сероковий день смерті покійного Михайла.

Сердечно дякуємо всім тим, що відвідували хворого в шпиталі.

Зокрема щира подяка Ірині, Розалії і Пилипові Сорокам та Софії і Теодорі за щире і різноманітне Любі Кохачу за щоденні відвідини хворого Михайла.

Складаємо найширшу подяку докторові Марії Єфремові за віддану, повну посвятку лікарську опіку і добрі поради.

Дякуємо родині і друзям покійного за вітання й квіти.

Зокрема сердечно подяка директорові Гринчишину і хористам хору „Думка” за зворушливе відслуження Панахиди.

Щира подяка за зворушливі прощальні слова Михайлові Панахиди і докторові Іванові Сервантові, який після Панахиди у похоронному заведенні розповів про працю покійного Михайла в Спортовому Клубі — УСК, де він працював довгі роки, майже до кінця свого життя.

Дякуємо Спортовому Клубові за поміщення в пресі клепсиди про смерть Михайла.

Складаємо щирі подяки всім за численну присутність і за похоронних відправх, як також за участь на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бандж Брук, Н. Дж.

Дякуємо синові д-рові Міронові Павлу за прощальні слова і подяку на Транзі в С. Бандж Брук і похоронному заведенні Петра Яреми за справне і довірливе переведення похорону.

Ми щиро вдячні всім тим, хто змістив квіти в саїт могилі, зложили свої дати на Святі Гілісайд, як також всім тим, хто згадав покійного у своїх молитвах.

Ще раз найширша подяка приятелям та всім знайомим, що так чисельно віддали останню послугу покійному Михайлові. Нехай Всевисшій Господь винагородить усіх Вас своїми обильними ласками. Нехай пам'ять про покійного буде завжди між нами, а американська земля нехай буде йому легкою.

Дружина — МАРІЯ з дітьми й внуками.

